

Ds 2008:4

Ettårsgräns för sjukpenning och införande av förlängd sjukpenning

REGERINGSKANSLIET
Socialdepartementet

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-690 91 91
Ordertel: 08-690 91 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss. Hur och varför. Statsrådsberedningen, 2003.
– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som skall svara på remiss.

Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/>

Tryckt av Edita Sverige AB
Stockholm 2008

ISBN 978-91-38-22895-1
ISSN 0284-6012

Förord

Denna promemoria har utarbetats av en arbetsgrupp bestående av tjänstemän från Socialdepartementet, Arbetsmarknadsdepartementet och Finansdepartementet. Arbetsgruppen har haft tilluppgift att utarbeta förslag om införande av en ettårsgräns för sjukpenning samt införandet av förlängd sjukpenning.

Stockholm den 21 december 2007

Tony Malmberg

Innehåll

Förord	3
1 Författningsförslag	7
1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring.....	7
1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare	26
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård	28
2 Utgångspunkter	29
2.1 Generella utgångspunkter för arbetsgruppens arbete.....	29
3 Ettårsgräns och förlängd sjukpenning.....	33
3.1 Tidsgränser i andra länder	33
3.2 Tidsbegränsning av sjukpenning.....	36
3.3 Förlängd sjukpenning.....	37
3.3.1 Ersättning och ersättningsperiod.....	37
3.3.2 Övergången från sjukförsäkring till Arbetsförmedlingen	39

3.4	Rehabiliteringspenning m.m.....	39
3.5	Samordning med andra försäkringar	41
4	Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	45
5	Konsekvenser av förslagen.....	47
5.1	Ekonomiska konsekvenser	47
5.2	Administrativa konsekvenser	47
5.3	Konsekvenser för kommunsektorn	47
6	Författningskommentar	49
6.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring.....	49
6.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare.....	54
6.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård	54

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 4, 4 a, 4 b, 7 b, 8, 9, 9 a, 10 a och 16 §§, 4 kap. 6 och 14 §§ samt 22 kap. 8 § lagen (1962:381) om allmän försäkring¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

4 §²

För dagar i en sjukperiod gäller, om inte annat följer av 10–10 b §§,

1. att sjukpenning inte utges för den första dagen, *och*

2. att hel sjukpenning för de därpå följande dagarna utgör för dag 80 procent av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365. Sjukpenningen avrundas till närmaste hela krontal. Till den del den försäkrade är arbetslös utges dock hel sjukpenning

För dagar i en sjukperiod gäller, om inte annat följer av 10–10 b §§,

1. att sjukpenning inte utges för den första dagen,

2. att hel sjukpenning för de därpå följande 364 dagarna utgör för dag 80 procent av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365,

¹ Lagen omtryckt 1982:120.

² Senaste lydelse 2006:1537.

enligt 7 § med högst 486 kronor.

3. att hel sjukpenning för de därpå följande 550 dagarna utgör 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten delad med 365, och

4. att sjukpenning för de därpå följande dagarna inte utges.

Sjukpenningen avrundas till närmaste hela krontal. Till den del den försäkrade är arbetslös utges dock hel sjukpenning enligt 7 § med högst 486 kronor.

Om en försäkrad, under en ramtid som omfattar de 450 närmast föregående dagarna, har haft flera sjukperioder, kan sjukpenning enligt första stycket 2 endast utges för sammanlagt 364 dagar. Har den försäkrade under denna ramtid uppburit sjukpenning enligt första stycket 3, rehabiliteringspenning enligt 22 kap. 7 § eller sjuklön under sådan sjuklöneperiod som avses i femte stycket, ska dagar med sådan ersättning likställas med dagar med sjukpenning enligt första stycket 2. Om det finns särskilda skäl får sjukpenning enligt första stycket 2 utges för ytterligare dagar under ramtiden efter ansökan av den försäkrade.

Om sjukpenning enligt första stycket 2 inte kan utges, får sjukpenning enligt första stycket 3 utges efter ansökan av den försäkrade. Detta gäller även för dagar i en ny sjukperiod under förutsättning att sjukpenning för maximalt antal dagar inte redan har utgivits. Om det finns särskilda skäl får sjukpenning enligt första stycket 3 utges för ytterligare dagar.

Som sjukperiod anses tid, under vilken en försäkrad i oavbruten följd lider av sjukdom som avses i 7 § eller har rätt till sjukpenning enligt 7 b § eller rehabiliteringspenning enligt 22 kap. 7 §. Uppkommer för den försäkrade rätt till sjukpenning enligt kapitlet i omedelbar anslutning till en sjuklöneperiod enligt lagen (1991:1047) om sjuklön, *skall* sjukperioden enligt denna lag anses omfatta också sjuklöneperioden.

Om en sjukperiod börjar inom fem dagar från det en tidigare sjukperiod avslutats *skall* bestämmelserna i första stycket samt 4 a och 10 a §§ tillämpas som om den senare sjukperioden utgör en fortsättning på den tidigare sjukperioden.

Som sjukperiod anses tid, under vilken en försäkrad i oavbruten följd lider av sjukdom som avses i 7 § eller har rätt till sjukpenning enligt 7 b § eller rehabiliteringspenning enligt 22 kap. 7 §. Uppkommer för den försäkrade rätt till sjukpenning enligt kapitlet i omedelbar anslutning till en sjuklöneperiod enligt lagen (1991:1047) om sjuklön, *ska* sjukperioden enligt denna lag anses omfatta också sjuklöneperioden.

Om en sjukperiod börjar inom fem dagar från det en tidigare sjukperiod avslutats *ska* bestämmelserna i första stycket samt 4 a och 10 a §§ tillämpas som om den senare sjukperioden utgör en fortsättning på den tidigare sjukperioden.

Om den försäkrade gått miste om sjukpenning till följd av bestämmelserna i första stycket 1 eller 10 a § första stycket 1 för sammanlagt tio dagar under de senaste tolv månaderna utges sjukpenning för dag som avses i första stycket 1 *med 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365*. Till den del den försäkrade är arbetslös utges dock hel sjukpenning enligt 7 § med högst 486 kronor.

Om den försäkrade gått miste om sjukpenning till följd av bestämmelserna i första stycket 1 eller 10 a § första stycket 1 för sammanlagt tio dagar under de senaste tolv månaderna utges sjukpenning för dag som avses i första stycket 1 *enligt vad som anges i första stycket 2 eller 3*. Till den del den försäkrade är arbetslös utges dock hel sjukpenning enligt 7 § med högst 486 kronor.

4 a §³

Om den försäkrade av arbetsgivaren erhåller lön under sjukdom för samma tid som sjukpenningen avser, *skall* sjukpenning minskas med det belopp som lönen under sjukdom överstiger 10 procent av vad den försäkrade skulle ha fått i lön om han varit i arbete. Till den del lönen under sjukdom utges i förhållande till lön i arbete som för år räknat överstiger den högsta sjukpenninggrundande inkomst som kan beräknas enligt 2 § *skall* minskning dock endast ske med belopp som överstiger 90

Om den försäkrade av arbetsgivaren erhåller lön under sjukdom för samma tid som sjukpenning *enligt 4 § första stycket 2* avser, *ska denna* sjukpenning minskas med det belopp som lönen under sjukdom överstiger 10 procent av vad den försäkrade skulle ha fått i lön om han varit i arbete. Till den del lönen under sjukdom utges i förhållande till lön i arbete som för år räknat överstiger den högsta sjukpenninggrundande inkomst som kan beräknas enligt 2 § *ska* minskning dock endast ske med be-

³ Senaste lydelse 1997:562.

procent av lönen i arbete.

lopp som överstiger 90 procent av lönen i arbete.

Om den försäkrade av arbetsgivaren erhåller lön under sjukdom eller försäkringsersättning, som utges på grund av att sjukpenning enligt 4 § första stycket 3 lämnas, för samma tid som sådan sjukpenning avser, ska denna sjukpenning minskas med det belopp som motsvarar vad den försäkrade erhåller i lön under sjukdom eller försäkringsersättning. Till den del lönen under sjukdom eller försäkringsersättningen utges i förhållande till lön i arbete som för år räknat överstiger den högsta sjukpenninggrundande inkomst som kan beräknas enligt 2 § ska minskning dock endast ske med belopp som överstiger 75 procent av lönen i arbete.

Vid tillämpning av bestämmelserna i första stycket skall ersättning som utges på grund av förmån av fri gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställs i kollektivavtal anses som lön under sjukdom från arbetsgivare.

Det belopp varmed minskning skall göras avrundas till närmast lägre hela krontal. Avräkning skall i första hand gö-

Vid tillämpning av bestämmelserna i första och andra styckena ska ersättning som utges på grund av förmån av fri gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställs i kollektivavtal anses som lön under sjukdom från arbetsgivare.

Det belopp varmed minskning ska göras avrundas till närmast lägre hela krontal. Avräkning ska i första hand göras

ras vid utbetalning av sjukpenning som avser samma tid som den lön under sjukdom som föranlett minskningen men får också göras vid närmast följande utbetalning av sjukpenning.

vid utbetalning av sjukpenning som avser samma tid som den lön under sjukdom som föranlett minskningen men får också göras vid närmast följande utbetalning av sjukpenning.

4 b §⁴

Försäkringskassan kan efter skriftlig ansökan av den försäkrade besluta att hel sjukpenning för dag *skall* utges med 80 procent av den försäkrades sjukpenninggrundande inkomst delad med 365 eller, vid sjukpenningberäkning enligt 10 a §, med motsvarande arbetstidsfaktor, även för dag som avses i 4 § första stycket 1 och 10 a § första stycket 1. Ett sådant beslut får meddelas om den försäkrade lider av sjukdom som kan antas medföra ett större antal sjukperioder med rätt till sjukpenning under en tolv månadersperiod. Till den del den försäkrade är arbetslös utges dock hel sjukpenning för dag som avses i 4 § första stycket 1 med högst 486 kronor.

Försäkringskassan kan efter skriftlig ansökan av den försäkrade besluta att hel sjukpenning för dag *ska* utges enligt vad som anges i 4 § första stycket 2 eller 3 eller, vid sjukpenningberäkning enligt 10 a §, med motsvarande arbetstidsfaktor, även för dag som avses i 4 § första stycket 1 och 10 a § första stycket 1. Ett sådant beslut får meddelas om den försäkrade lider av sjukdom som kan antas medföra ett större antal sjukperioder med rätt till sjukpenning under en tolv månadersperiod. Till den del den försäkrade är arbetslös utges dock hel sjukpenning för dag som avses i 4 § första stycket 1 med högst 486 kronor.

Ett beslut som avses i första stycket får även meddelas för en sjukperiod när den sökande som givare av biologiskt material

⁴ Senaste lydelse 2006:1537.

enligt lagen (1995:831) om transplantation m.m. har rätt till sjukpenning till följd av ingrepp för att ta tillvara det biologiska materialet eller förberedelser för sådant ingrepp.

Ett beslut enligt första stycket gäller från och med den kalendermånad då ansökan gjordes hos Försäkringskassan, om inte annat sägs i beslutet. Beslutet *skall* gälla för viss tid som anges i beslutet eller, om det finns särskilda skäl, tills vidare. Beslutet *skall* upphävas om villkoret enligt första stycket andra meningen inte längre är uppfyllt.

Ett beslut enligt första stycket gäller från och med den kalendermånad då ansökan gjordes hos Försäkringskassan, om inte annat sägs i beslutet. Beslutet *ska* gälla för viss tid som anges i beslutet eller, om det finns särskilda skäl, tills vidare. Beslutet *ska* upphävas om villkoret enligt första stycket andra meningen inte längre är uppfyllt.

En försäkrad som har gjort ansökan enligt första stycket är skyldig att genomgå undersökning av läkare eller tandläkare och att ge in utlåtande över undersökningen, om Försäkringskassan finner att det behövs för ärendets bedömning. För den försäkrades utgifter för undersökningen och för utlåtande över undersökningen lämnas ersättning i enlighet med vad regeringen förordnar.

7 b §⁵

Sjukpenning enligt 7 § utges även när den försäkrade genomgår en medicinsk behandling eller medicinsk rehabilitering som syftar till att förebygga sjukdom eller att förkorta sjukdomstid eller att helt eller delvis förebygga eller häva nedsättning av arbetsförmågan. Som villkor gäller att behandlingen eller rehabiliteringen har ordinerats av läkare och ingår i en av Försäkringskassan godkänd plan.

Arbetsförmågan *skall* anses nedsatt i den mån den försäkrade på grund av behandlingen

Arbetsförmågan *ska* anses nedsatt i den mån den försäkrade på grund av behandlingen

⁵ Senaste lydelse 2004:781.

eller rehabiliteringen är förhindrad att förvärvsarbeta.

Sjukpenning enligt denna paragraf utges *med 80 procent av den försäkrades sjukpenninggrundande inkomst delad med 365* eller, vid sjukpenningberäkning enligt 10 a §, med motsvarande arbetstidsfaktor även för dag som avses i 4 § första stycket 1 och 10 a § första stycket 1.

eller rehabiliteringen är förhindrad att förvärvsarbeta.

Sjukpenning enligt denna paragraf utges *enligt vad som anges i 4 § första stycket 2 eller 3* eller, vid sjukpenningberäkning enligt 10 a §, med motsvarande arbetstidsfaktor även för dag som avses i 4 § första stycket 1 och 10 a § första stycket 1.

9 §⁶

En försäkrad kvinna har rätt till havandeskapspenning, om havandeskap har satt ned hennes förmåga att utföra uppgifterna i sitt förvärvsarbete med minst en fjärdedel och hon inte kan omplaceras till annat mindre ansträngande arbete enligt 19 § föräldraledighetslagen (1995:584).

En kvinna har även rätt till havandeskapspenning om hon inte får sysselsättas i sitt förvärvsarbete på grund av en föreskrift om förbud mot arbete under havandeskap, som har meddelats med stöd av 4 kap. 6 § arbetsmiljölagen (1977:1160), om hon inte kan omplaceras till annat arbete enligt 18 § föräldraledighetslagen.

Havandeskapspenning utges i fall som avses i första stycket för varje dag som nedsättningen består, dock tidigast från och med den sextionde dagen före den beräknade tidpunkten för barnets födelse, och i fall som avses i andra stycket för varje dag som förbudet gäller. Havandeskapspenning utges längst till och med den elfte dagen före den beräknade tidpunkten för barnets födelse.

Havandeskapspenning utges med belopp som motsvarar kvinnans sjukpenning enligt 4 §.

⁶ Senaste lydelse 2003:372.

9 a §⁷

En kvinna som önskar erhålla havandeskapspenning *skall* göra ansökan därom. Försäkringskassan får påfordra att kvinnan till stöd för sin rätt till havandeskapspenning inger utlåtande av sin arbetsgivare samt läkarutlåtande.

I beslutet om havandeskapspenning *skall* anges under vilken tid ersättning kan utges.

Vad i lag eller annan författning föreskrivs om sjukpenning gäller i fråga om havandeskapspenning med undantag av bestämmelserna om ersättning för merutgifter i 7 a § och om karenstid i 11 §. Vidare *skall* havandeskapspenningen, med avvikelse från vad som anges i 4 § första stycket och 10 a §, utges med 80 procent även för den första dagen. Havandeskapspenning utges inte i den mån kvinnan för samma tid uppbär sjukpenning eller sjuklön eller annan ersättning enligt lagen (1991:1047) om sjuklön.

En kvinna som önskar erhålla havandeskapspenning *ska* göra ansökan därom. Försäkringskassan får påfordra att kvinnan till stöd för sin rätt till havandeskapspenning inger utlåtande av sin arbetsgivare samt läkarutlåtande.

I beslutet om havandeskapspenning *ska* anges under vilken tid ersättning kan utges.

Vad i lag eller annan författning föreskrivs om sjukpenning gäller i fråga om havandeskapspenning med undantag av bestämmelserna om ersättning för merutgifter i 7 a § och om karenstid i 11 §. Vidare *ska* havandeskapspenningen, med avvikelse från vad som anges i 4 § första stycket 1 och 10 a § *första stycket 1*, utges med 80 procent även för den första dagen *och även om sjukpenning enligt 4 § första stycket 2 respektive 10 a § första stycket 2 redan har utgivits för maximalt antal dagar*. Havandeskapspenning utges inte i den mån kvinnan för samma tid uppbär sjukpenning eller sjuklön eller annan ersättning enligt lagen (1991:1047) om

⁷ Senaste lydelse 2004:781.

sjuklön.

10 a §⁸

Om den försäkrades sjukpenning i fall som avses i 10 § svarar mot sjukpenninggrundande inkomst av enbart anställning, gäller för dagar i sjukperioden som den försäkrade skulle ha utfört förvärvsarbete om han inte hade varit sjuk

1. att sjukpenning inte utges för den första dagen, *och*

2. att hel sjukpenning för de därpå följande dagarna utgör 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten och beräknas enligt *andra* och *tredje* styckena.

Om den försäkrades sjukpenning i fall som avses i 10 § svarar mot sjukpenninggrundande inkomst av enbart anställning, gäller för dagar i sjukperioden som den försäkrade skulle ha utfört förvärvsarbete om han inte hade varit sjuk

1. att sjukpenning inte utges för den första dagen,

2. att hel sjukpenning för de därpå följande 364 dagarna utgör 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten och beräknas enligt *fjärde* och *femte* styckena,

3. att hel sjukpenning för de därpå följande 550 dagarna utgör 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten och beräknas enligt *fjärde* och *femte* styckena, *och*

4. att sjukpenning för de därpå följande dagarna inte utges.

Om en försäkrad, under en ramtid som omfattar de 450 närmast föregående dagarna, haft flera sjukperioder, kan sjukpenning enligt första stycket 2

⁸ Senaste lydelse 2004:781.

endast utges för sammanlagt 364 dagar. Har den försäkrade under denna ramtid uppburit sjukpenning enligt första stycket 3 eller 7 b § eller rehabiliteringspenning enligt 22 kap. 7 §, ska dagar med sådan ersättning likställas med dagar med sjukpenning enligt första stycket 2. Om det finns särskilda skäl får sjukpenning enligt första stycket 2 utges för ytterligare dagar under ramtiden efter ansökan av den försäkrade.

Om sjukpenning enligt första stycket 2 inte kan utges, får sjukpenning enligt första stycket 3 utges efter ansökan av den försäkrade. Detta gäller även för dagar i en ny sjukperiod under förutsättning att sjukpenning för maximalt antal dagar inte redan har utgivits. Om det finns särskilda skäl får sjukpenning enligt första stycket 3 utges för ytterligare dagar.

Skall sjukpenning utges för endast en dag skall till grund för beräkningen läggas det tal som erhålls när angiven procentandel av den sjukpenninggrundande inkomsten delas med årsarbetstiden. Talet avrundas till närmaste hela krontal. Det multipliceras därefter med antalet timmar av

Ska sjukpenning utges för endast en dag ska till grund för beräkningen läggas det tal som erhålls när angiven procentandel av den sjukpenninggrundande inkomsten delas med årsarbetstiden. Talet avrundas till närmaste hela krontal. Det multipliceras därefter med antalet timmar av

ordinarie arbetstid eller där-
emot svarande normal arbets-
tid. Produkten utgör hel sjuk-
penning för dagen.

Skall sjukpenning utges för
mer än en dag med samma
procentandel *skall*, vid beräk-
ning av sjukpenning för dessa
dagar, det tal som erhållits en-
ligt andra stycket andra me-
ningen multipliceras med det
sammanlagda antalet timmar av
ordinarie arbetstid eller där-
emot svarande normal arbets-
tid som belöper på dagarna.
Det tal som därvid erhålls delas
med antalet dagar med sjuk-
penning. Kvoten utgör belop-
pet av hel sjukpenning för dag.
Skall sjukpenning utges efter
olika grader av nedsatt arbets-
förmåga sammanläggs dock de
timmar som avser samma grad
för sig. Sjukpenning beräknas
för varje sådan period för sig.

Om antalet timmar eller det
sammanlagda antalet timmar
enligt andra och tredje
styckena inte uppgår till ett
helt timalt *skall* avrundning ske
till närmaste hela timalt, varvid
halv timme avrundas uppåt.
Sjukpenning avrundas till när-
maste hela krontal.

Om den försäkrade gått
miste om sjukpenning till följd

ordinarie arbetstid eller där-
emot svarande normal arbets-
tid. Produkten utgör hel sjuk-
penning för dagen.

Ska sjukpenning utges för
mer än en dag med samma
procentandel *ska*, vid beräk-
ning av sjukpenning för dessa
dagar, det tal som erhållits en-
ligt andra stycket andra me-
ningen multipliceras med det
sammanlagda antalet timmar av
ordinarie arbetstid eller där-
emot svarande normal arbets-
tid som belöper på dagarna.
Det tal som därvid erhålls delas
med antalet dagar med sjuk-
penning. Kvoten utgör belop-
pet av hel sjukpenning för dag.
Ska sjukpenning utges efter
olika grader av nedsatt arbets-
förmåga sammanläggs dock de
timmar som avser samma grad
för sig. Sjukpenning beräknas
för varje sådan period för sig.

Om antalet timmar eller det
sammanlagda antalet timmar
enligt andra och tredje
styckena inte uppgår till ett
helt timalt *ska* avrundning ske
till närmaste hela timalt, varvid
halv timme avrundas uppåt.
Sjukpenning avrundas till när-
maste hela krontal.

Om den försäkrade gått
miste om sjukpenning till följd

av bestämmelserna i första stycket 1 eller 4 § första stycket 1 för sammanlagt tio dagar under de senaste tolv månaderna, utges sjukpenning för dag som avses i första stycket 1 *med 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten* och beräknas enligt *andra och tredje* styckena.

av bestämmelserna i första stycket 1 eller 4 § första stycket 1 för sammanlagt tio dagar under de senaste tolv månaderna, utges sjukpenning för dag som avses i första stycket 1 *enligt vad som anges i första stycket 2 eller 3* och beräknas enligt *fjärde och femte* styckena.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, meddelar föreskrifter om schablonberäkning av ordinarie arbetstid och däremot svarande normal arbetstid.

16 §⁹

Om en arbetstagare har rätt till lön under sjukdom enligt statliga, kommunala eller landstingskommunala bestämmelser, kan regeringen föreskriva undantag helt eller delvis från bestämmelserna om rätt till sjukpenning.

I den mån sådant undantag inte har föreskrivits får arbetsgivaren i den ordning regeringen bestämmer uppbära arbetstagarens sjukpenning till den del den inte överstiger den utbetalda lönen.

En överenskommelse, som innebär att en arbetsgivare som har utgivit lön till en arbetstagare under sjukdom har rätt att uppbära dennes sjukpenning, är bindande för Försäkringskassan om den har form av kollektivavtal och på arbetstagarsidan har slutits eller godkänts av en organisation som är att anse som huvudorganisation. Ett sådant kollektivavtal får en arbetsgivare som är bunden av avtalet efter överenskommelse åberopa även i fråga om arbetstagare som inte omfattas av avtalet men sysselsätts i arbete som avses i det. Regeringen får meddela föreskrifter om sjukpenningberäkning och handläggning av sjukfall för arbetstagare hos staten som omfattas av sådant avtal.

⁹ Senaste lydelse 2004:781.

Regeringen får även meddela föreskrifter om sjukpenningberäkning för arbetstagare med statligt reglerad anställning som är anställda hos en annan arbetsgivare än staten och som omfattas av sådant kollektivavtal som anges i tredje stycket.

Har en försäkrad drabbats av sjukdom utom riket och därvid erhållit underhåll genom utrikesförvaltningens försorg får förvaltningen i den ordning regeringen bestämmer från Försäkringskassan erhålla den försäkrades sjukpenning, i den mån den inte överstiger vad som har utgivits i underhåll.

Sjukpenning som betalas ut enligt denna paragraf till en arbetsgivare *skall* minskas med lön under sjukdom som arbetsgivaren utger till arbetstagaren för samma tid som sjukpenningen avser, dock endast med den del av lönen under sjukdom som överstiger 90 procent av lönen i arbete. Härvid har bestämmelserna i 4 a § *andra och tredje* styckena motsvarande tillämpning.

Sjukpenning som betalas ut enligt denna paragraf till en arbetsgivare *ska* minskas med lön under sjukdom som arbetsgivaren utger till arbetstagaren för samma tid som sjukpenningen avser, dock endast, vad avser sjukpenning som utges

– enligt 4 § första stycket 2, med den del av lönen under sjukdom som överstiger 90 procent av lönen i arbete, och

– enligt 4 § första stycket 3, med den del av lönen under sjukdom som överstiger 75 procent av lönen i arbete. Härvid har bestämmelserna i 4 a § *tredje och fjärde* styckena motsvarande tillämpning.

4 kap.

6 §¹⁰

Hel föräldrapenning utgör lägst 180 kronor om dagen (lägstanivå).

¹⁰ Senaste lydelse 2006:1537.

Föräldrapenning för de första 180 dagarna utges med belopp motsvarande förälderns sjukpenning, beräknad enligt femte stycket, om föräldern under minst 240 dagar i följd före barnets födelse eller den beräknade tidpunkten för födelsen har varit försäkrad för en sjukpenning över lägstanivån och skulle ha varit det om Försäkringskassan känt till samtliga förhållanden. Föräldrapenning för de första 180 dagarna utges dock alltid lägst med ett belopp för hel föräldrapenning om 180 kr (grundnivå). För en förälder som endast är försäkrad enligt 3 kap. 4 § socialförsäkringslagen (1999:799) gäller detta under förutsättning att föräldern uppfyller villkoren i första meningen.

Utöver vad som anges i andra stycket utges föräldrapenning för

– 210 dagar med belopp motsvarande förälderns sjukpenning, beräknad enligt femte stycket, dock lägst med belopp enligt grundnivån, och för

– 90 dagar med belopp enligt lägstanivån.

Vid flerbarnsbörd utges föräldrapenning enligt 3 § andra stycket för

– 90 dagar med belopp motsvarande förälderns sjukpenning, beräknad enligt femte stycket, dock lägst med belopp enligt grundnivån, och för

– 90 dagar med belopp enligt lägstanivån. För varje barn utöver det andra utges föräldrapenning med belopp motsvarande förälderns sjukpenning, beräknad enligt femte stycket, dock lägst med belopp enligt grundnivån.

När föräldrapenning enligt andra–fjärde styckena *skall* utges med belopp motsvarande förälderns sjukpenning, *skall* beräkningen ske enligt 6 a § och 3 kap. med undantag av 2 § andra stycket första och andra meningarna, 5 § fjärde–sjunde styckena samt 10 a och 10 b §§.

När föräldrapenning enligt andra–fjärde styckena *ska* utges med belopp motsvarande förälderns sjukpenning, *ska* beräkningen ske enligt 6 a § och 3 kap. med undantag av 2 § andra stycket första och andra meningarna, 5 § fjärde–sjunde styckena samt 10 a och 10 b §§.
Vidare utges hel föräldrapenning

för dag alltid med 80 procent av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365.

Utan hinder av vad som föreskrivs i andra-fjärde styckena *skall*, om föräldrarnas sjukpenninggrundande inkomst har sänkts enligt 3 kap. 5 § tredje stycket 5, föräldrapenningen till dess barnet fyller två år beräknas lägst på grundval av den sjukpenninggrundande inkomst som gällde innan sänkningen skedde eller den högre inkomst som löneavtal därefter föranleder, om föräldern avstår från förvärvsarbete för vård av barn. Skulle den sjukpenninggrundande inkomst som gällde innan sänkningen skedde ha överstigit sju och en halv gånger prisbasbeloppet, om inkomsten alltså hade beräknats utan begränsningen i 3 kap. 2 § andra stycket första meningen, tillämpas det beräkningssätt som anges i 6 a §. Är kvinnan gravid på nytt innan barnet uppnått eller skulle ha uppnått ett år och nio månaders ålder, *skall* föräldrapenningen även fortsättningsvis beräknas på motsvarande sätt. Detsamma gäller vid adoption av barn som

Utan hinder av vad som föreskrivs i andra-fjärde styckena *ska*, om föräldrarnas sjukpenninggrundande inkomst har sänkts enligt 3 kap. 5 § tredje stycket 5, föräldrapenningen till dess barnet fyller två år beräknas lägst på grundval av den sjukpenninggrundande inkomst som gällde innan sänkningen skedde eller den högre inkomst som löneavtal därefter föranleder, om föräldern avstår från förvärvsarbete för vård av barn. Skulle den sjukpenninggrundande inkomst som gällde innan sänkningen skedde ha överstigit sju och en halv gånger prisbasbeloppet, om inkomsten alltså hade beräknats utan begränsningen i 3 kap. 2 § andra stycket första meningen, tillämpas det beräkningssätt som anges i 6 a §. Är kvinnan gravid på nytt innan barnet uppnått eller skulle ha uppnått ett år och nio månaders ålder, *ska* föräldrapenningen även fortsättningsvis beräknas på motsvarande sätt. Detsamma gäller vid adoption av barn som

sker inom två år och sex månader efter det att det föregående barnet fötts eller adopterats. Har efter tid som avses i 3 kap. 5 § tredje stycket 5 sänkning inte skett av den sjukpenninggrundande inkomst som avses i 3 kap. 2 § andra stycket på grund av att den årliga inkomsten i pengar överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet, tillämpas bestämmelserna i detta stycke och 6 a § på motsvarande sätt.

För en förälder som helt eller delvis saknar anställning *skall* den sjukpenninggrundande inkomst som föräldrapenningen beräknas på enligt sjätte stycket alltjämt omräknas på sätt som anges i 3 kap. 5 d § med undantag av den begränsning som anges i paragrafens sista stycke.

sker inom två år och sex månader efter det att det föregående barnet fötts eller adopterats. Har efter tid som avses i 3 kap. 5 § tredje stycket 5 sänkning inte skett av den sjukpenninggrundande inkomst som avses i 3 kap. 2 § andra stycket på grund av att den årliga inkomsten i pengar överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet, tillämpas bestämmelserna i detta stycke och 6 a § på motsvarande sätt.

För en förälder som helt eller delvis saknar anställning *ska* den sjukpenninggrundande inkomst som föräldrapenningen beräknas på enligt sjätte stycket alltjämt omräknas på sätt som anges i 3 kap. 5 d § med undantag av den begränsning som anges i paragrafens sista stycke.

14 §¹¹

Hel tillfällig föräldrapenning utges till en förälder som avstår från förvävarsarbete. Tre fjärdedels, halv, en fjärdedels eller en åttondels tillfällig föräldrapenning utges till en förälder som arbetar högst en fjärdedel, hälften, tre fjärdedelar respektive sju åttondelar av den tid föräldern skulle ha arbetat om han eller hon inte vårdat barnet. Bestämmelserna i 7 § andra stycket gäller i tillämpliga delar även i fråga om tillfällig föräldrapenning.

¹¹ Senaste lydelse 2001:141.

Om inte annat följer av tredje eller fjärde stycket eller 14 a § *skall* till grund för beräkningen av beloppet för hel tillfällig föräldrapenning för dag läggs det tal som erhålls när 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten av anställning delas med årsarbetstiden. Vid beräkningen tillämpas 3 kap. 10 a § *andra-fjärde* styckena på motsvarande sätt för den tid som förmånen avser.

Skall tillfällig föräldrapenning utges på grundval av inkomst av annat förvärvsarbete beräknas hel förmån för dag efter 80 procent av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365. Beloppet avrundas till närmaste hela krontal.

Skall tillfällig föräldrapenning utges på grundval av sjukpenninggrundande inkomst av såväl anställning som annat förvärvsarbete beräknas den del av förmånen som svarar mot inkomst av anställning enligt andra stycket medan den del av förmånen som svarar mot inkomst av annat förvärvsarbete beräknas enligt tredje stycket.

Om inte annat följer av tredje eller fjärde stycket eller 14 a § *ska* till grund för beräkningen av beloppet för hel tillfällig föräldrapenning för dag läggs det tal som erhålls när 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten av anställning delas med årsarbetstiden. Vid beräkningen tillämpas 3 kap. 10 a § *fjärde-sjätte* styckena på motsvarande sätt för den tid som förmånen avser.

Ska tillfällig föräldrapenning utges på grundval av inkomst av annat förvärvsarbete beräknas hel förmån för dag efter 80 procent av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365. Beloppet avrundas till närmaste hela krontal.

Ska tillfällig föräldrapenning utges på grundval av sjukpenninggrundande inkomst av såväl anställning som annat förvärvsarbete beräknas den del av förmånen som svarar mot inkomst av anställning enligt andra stycket medan den del av förmånen som svarar mot inkomst av annat förvärvsarbete beräknas enligt tredje stycket.

22 kap.**8 §¹²**

Hel rehabiliteringspenning utgör för dag 80 procent av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365. Rehabiliteringspenningen avrundas till närmaste hela kronantal.

Hel rehabiliteringspenning utgör för dag det belopp som motsvarar den försäkrades sjukpenning. Vid beräkningen av rehabiliteringspenningen ska bestämmelserna i 3 kap. 4 § tillämpas. Rehabiliteringspenning utges dock även för dag som avses i 3 kap. 4 § första stycket 1.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008 i fråga om 3 kap. 4, 4 b, 7 b, 8, 9, 9 a och 10 a §§, 4 kap. 6 och 14 §§ samt 22 kap. 8 § och den 1 januari 2009 i fråga om 3 kap. 4 a och 16 §§.

2. Den nya lagen tillämpas även på ersättningsfall som pågår vid ikraftträdandet. För en försäkrad, som vid ikraftträdandet inte har eller skulle ha rätt till sjukpenning enligt 3 kap. 4 § 2 eller 10 a § 2 vid nedsatt arbetsförmåga, gäller dock att sjukpenning enligt 3 kap. 4 § 3 eller 10 a § 3 alltid kan utges för 550 dagar.

3. Sjukpenning enligt 3 kap. 4 § 3 eller 10 a § 3 får utges utan ansökan av den försäkrade i pågående ersättningsfall till och med den 31 augusti 2008.

4. Äldre bestämmelser i 3 kap. 4 a § gäller fortfarande i de fall då den försäkrade erhåller ersättning på grund av försäkringsavtal som ingåtts före ikraftträdandet och inte förnyats därefter.

¹² Senaste lydelse 1997:562.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Smittbärappening utges med ett belopp som motsvarar smittbärappening enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket nämnda lag *skall* dock gälla att smittbärappening utges även för den första dagen i ersättningsperioden.

Om smittbärappening inte är sjukpenningförsäkrad enligt lagen om allmän försäkring och inte heller skulle ha varit det om Försäkringskassan känt till samtliga förhållanden, bestäms smittbärappeningen till det belopp sjukpenningen skulle ha utgjort om den hade beräknats enligt föreskrifterna i den lagen. Vid tillämpning av

4 §¹³

Smittbärappening utges med ett belopp som motsvarar smittbärappening enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket nämnda lag *ska* dock gälla att smittbärappening utges även för den första dagen i ersättningsperioden *och alltid med det belopp som anges i 3 kap. 4 § första stycket 2 respektive 10 a § första stycket 2.*

Om smittbärappening inte är sjukpenningförsäkrad enligt lagen om allmän försäkring och inte heller skulle ha varit det om Försäkringskassan känt till samtliga förhållanden, bestäms smittbärappeningen till det belopp sjukpenningen skulle ha utgjort om den hade beräknats enligt föreskrifterna i den lagen. Vid tillämpning av

¹³ Senaste lydelse 2007:1003.

3 kap. 4 § första stycket lagen om allmän försäkring *skall* dock gälla att smittbärrpenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden. Smittbärrpenning enligt detta stycke beräknas alltid utan hänsyn till föreskrifterna i 3 kap. 10–10 b §§ nämnda lag. Som inkomst av anställning får i fall som avses nu räknas även ersättning för eget arbete från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller som är en utländsk juridisk person, när arbetet har utförts i arbetsgivarens verksamhet utomlands

3 kap. 4 § första stycket lagen om allmän försäkring *ska* dock gälla att smittbärrpenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden *och alltid med det belopp som motsvarar vad som anges i 2*. Smittbärrpenning enligt detta stycke beräknas alltid utan hänsyn till föreskrifterna i 3 kap. 10–10 b §§ nämnda lag. Som inkomst av anställning får i fall som avses nu räknas även ersättning för eget arbete från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller som är en utländsk juridisk person, när arbetet har utförts i arbetsgivarens verksamhet utomlands.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Ersättning utges med belopp motsvarande vårdarens sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring med de avvikelser som följer av 8 och 9 §§. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket nämnda lag *skall* dock gälla att närståendepenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden.

Föreslagen lydelse

5 §¹

Ersättning utges med belopp motsvarande vårdarens sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring med de avvikelser som följer av 8 och 9 §§. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket nämnda lag *ska* dock gälla att närståendepenning utges även för den första dagen i ersättningsperioden *och alltid med det belopp som anges i 3 kap. 4 § första stycket 2 respektive 10 a § första stycket 2.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

¹ Senaste lydelse 1995:1482.

2 Utgångspunkter

2.1 Generella utgångspunkter för arbetsgruppens arbete

De förslag som redovisas i denna departementspromemoria har utarbetats av en arbetsgrupp bestående av tjänstemän från Socialdepartementet, Arbetsmarknadsdepartementet och Finansdepartementet. Utgångspunkten för arbetsgruppens förslag är den inriktning på politiken som anges i budgetpropositionen för 2008. I en tidigare departementspromemoria Införande av en rehabiliteringskedja (S2007/11032) presenterades förslag till införandet av en rehabiliteringskedja. Den föreliggande departementspromemorian tar sin utgångspunkt i den problembeskrivning som lämnades där. För en redogörelse av bakgrunden till de här lämnade förslagen hänvisas därför till denna departementspromemoria.

Tidsbegränsning av sjukpenning

I dag saknas en borte gräns för hur länge sjukpenning kan utbetalas. Reglerna har kommit att tillämpas på så vis att sjukfall tillåts fortgå under alltför lång tid utan att vare sig Försäkringskassan, den enskilde eller arbetsgivaren agerar för att korta sjukfallet. Det finns goda skäl att anta att vetskapen om att det finns en tidsgräns kan påverka de olika aktörernas beteende i god tid före denna gräns. Arbetsgruppen anser därför att sjukpenning endast ska utbetalas i ett år. För personer med mycket allvarliga

sjukdomstillstånd ska det dock vara möjligt att få sjukpenning under en längre period.

Förlängd sjukpenning

Även om de allra flesta sjukfall bör avslutas inom det första året av sjukfrånvaro, så finns det fall som av olika skäl blir längre. Det kan, utöver sjukdomar som kräver långvarig medicinsk behandling och rehabilitering, vara fråga om fall där besvär tillkommer under sjukskrivningstiden eller där tillfrisknandet inte sker på det sätt som förväntats. Arbetsgruppen anser att det därför även efter ett år finns behov av en ersättning som riktar sig till dessa personer. Arbetsgruppen föreslår därför att personer som uppburit sjukpenning för 364 dagar inom en ramtid av 450 dagar efter ansökan ska kunna erhålla en ny förmån, förlängd sjukpenning. Förlängd sjukpenning ska kunna betalas ut för 550 dagar. I undantagsfall ska ytterligare dagar kunna beviljas.

Rehabiliteringspenning

Hel rehabiliteringspenning utgör för dag det belopp som motsvarar den försäkrades sjukpenning eller förlängda sjukpenning.

Samordning med andra försäkringar

En begränsningsregel införs med innerbörden att om den försäkrade av arbetsgivaren erhåller lön under sjukdom eller viss försäkringsersättning ska den sjukpenning som utges med 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten minskas med det belopp som motsvarar lönen eller försäkringsersättningen. Till den del som den sammanlagda lönen och/eller försäkringsersättningen under sjukdom överstiger den högsta sjukpenninggrundande inkomsten ska sjukpenningen minskas med det be-

lopp som överstiger 75 procent av den sammanlagda lönen och/eller försäkringsersättningen.

3 Ettårsgräns och förlängd sjukpenning

Sverige har inte någon tidsgräns för rätten till sjukpenning. Det finns goda skäl att anta att detta i hög grad har medverkat till våra internationellt sett påfallande långa sjukfall. Socialförsäkringsutredningen (SOU 2006:86) ansåg att en förändring som är i det närmaste oundgänglig är att en tydlig tidsgräns sätts för sjukpenningen. Sveriges extremt långa sjukskrivningstider är unika och det är också det faktum att det saknas en bortre gräns för hur länge sjukpenning kan uppbäras. Utredningen ansåg att det inte finns något som talar för att de långa sjukskrivningstiderna skulle ha några positiva effekter. Däremot talar mycket för att tiderna i sig har en negativ effekt på möjligheterna att komma tillbaka till arbetsmarknaden.

Socialförsäkringsutredningen ansåg att en tidsgräns bör kombineras med vissa väl definierade och sällan förekommande undantag och en stramare bedömning av rätten till varaktig ersättning. Undantagen bör bygga på att det finns en mycket klar bild av att den sjukskrivne är på väg tillbaka. Det kan till exempel röra sig om en långvarig och krävande medicinsk behandling som måste få ta tid.

3.1 Tidsgränser i andra länder

I alla andra någorlunda jämförbara länder finns en tidsgräns för rätten till sjukpenning (och motsvarande förmåner), exempelvis:

Land	Tidsgräns
Belgien	1 år
Danmark	52 veckor under en 18-månadersperiod
Finland	300 vardagar under en tvåårsperiod
Frankrike	3 år
Italien	180 dagar
Nederländerna	2 år
Norge	52 veckor under en treårsperiod
Portugal	3 år
Spanien	18 månader
Storbritannien	28 veckor
Tyskland	78 veckor under en treårsperiod
Österrike	52 veckor

Som framgår av tabellen är en vanlig tidsgräns 12 månader. Om den försäkrades arbetsförmåga är nedsatt även efter denna gräns kan i regel någon form av förtids- eller invalidpension betalas ut. I vissa länder finns även särskilda rehabiliteringsförmåner.

Hanteringen av tidsgränsen i de nordiska länderna

De övriga nordiska länderna – utom Island – har sjukförsäkringssystem som liknar det svenska mer än vad som är fallet med övriga länder i tabellen.

Finland

Finland har ett välutvecklat rehabiliteringssystem med företagshälsovården som en viktig aktör. Sjukfallsbedömningarna är överlag striktare än hos oss. När ett sjukfall pågått i 60 dagar måste Folkpensionsanstalten (som betalar ut sjukpenning) utreda rehabiliteringsbehovet. Under den tid rehabiliteringsinsatser genomförs kan rehabiliteringspenning betalas ut med i princip

samma belopp som sjukpenningen. Någon specifik tidsgräns finns inte för rehabiliteringspenningen. Privata arbetspensionsanstalter (försäkringsbolag) har ett självständigt rehabiliteringsansvar om arbetsoförmågan varar längre än ett år.

Norge

I Norge kan rehabiliteringspenger ges till den som förbrukat sin sjukpenningrätt. En förutsättning är att den försäkrade får en aktiv behandling med utsikt till ökad arbetsförmåga. Förmånen betalas i regel ut under maximalt 12 månader med en kompensationsnivå på 66 procent. Det kan även utbetalas attföringspenger till försäkrade som genomgår yrkesinriktad rehabilitering. Det finns inte någon tidsgräns för denna förmån. Kompensationsnivån är 66 procent. Regeringen i Norge har i november 2006 lagt fram förslag om en ny tidsbegränsad förmån som ska ersätta rehabiliteringspenger och attföringspenger samt den tidsbegränsade förtidspensionen. Tidsgränsen är dock inte preciserad ännu.

Danmark

Danmark har inte några särskilda rehabiliteringsförmåner utan tillgodoser motsvarande behov genom att under vissa villkor förlänga den maximala tiden med sjukpenning (52 veckor). En förlängning kan ske om det finns en övervägande sannolikhet för att det kan påbörjas en rehabilitering som leder till att den försäkrade kan återgå i arbete. Perioden ska även kunna förlängas (upp till tre år) om den försäkrade är under eller väntar på läkarbehandling och förväntas kunna återgå i arbete under denna period.

3.2 Tidsbegränsning av sjukpenning

Arbetsgruppens förslag: Sjukpenning motsvarande 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten utges under maximalt 364 dagar under en ramtid av 450 dagar. Efter ansökan av den försäkrade får, om det finns särskilda skäl för detta, sjukpenning, motsvarande 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten utges för ytterligare dagar under ramtiden.

Skälen för arbetsgruppens förslag: I dag saknas en borte gräns för hur länge sjukpenning kan utbetalas. Reglerna har kommit att tillämpas på så vis att sjukfall tillåts fortgå under alltför lång tid utan att vare sig den enskilde eller andra aktörer agerar för att korta sjukfallet. Det finns goda skäl att anta att vetskapen om att det finns en tidsgräns påverkar de olika aktörernas beteende i god tid före denna gräns. Arbetsgruppen anser därför att sjukpenning endast ska utbetalas i ett år.

För att undvika att den försäkrade genom att tillfälligt friskskriva sig och sedan påbörja en ny period med sjukpenning kan kringgå tidsgränsen föreslås att ettårsgränsen ska innebära att sjukpenning endast kan betalas för högst 364 dagar inom en ramtid av 450 dagar. Ramtiden utgör de senaste 450 dagarna. Vid beräkning av antalet dagar som den försäkrade har uppburit sjukpenning beräknas varje dag, oavsett om sjukpenning utgivits som hel eller partiell ersättning, som en dag. Någon hänsyn tas heller inte till om det rör sig om samma diagnos som vid tidigare sjukfall.

Innebörden av förslaget är att en försäkrad som uppburit sjukpenning i 364 dagar därefter måste ha ett uppehåll under 85 dagar för att åter kunna få sjukpenning. För en person som uppburit sjukpenning för 364 dagar och som sedan arbetat i 90 dagar innebär detta att han eller hon har rätt till ytterligare 5 dagar med sjukpenning.

I vissa fall saknar en tidsgräns betydelse för att åstadkomma en snabbare arbetsåtergång. Det rör sig om fall där den försäkrade drabbats av en mycket allvarlig sjukdom. Det är då motiverat att den försäkrade ska få fortsatt sjukpenning med 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten. Erfarenheter av sådana undantag både från Sverige och andra länder är att fler och fler sjukdomstillstånd definieras som undantagsfall. Därför är det viktigt att avgränsningen är tydlig och medför restriktivitet. Särskilda skäl bör därför endast komma i fråga vid allvarliga sjukdomar av livshotande karaktär. Exempel på sådana är vissa tumörsjukdomar, neurologiska sjukdomar såsom ALS och när den försäkrade väntar på transplantation av ett vitalt organ.

3.3 Förlängd sjukpenning

3.3.1 Ersättning och ersättningsperiod

Arbetsgruppens förslag: En försäkrad som uppburit sjukpenning motsvarande 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten för maximalt antal dagar kan efter skriftlig ansökan beviljas förmånen förlängd sjukpenning. Detta gäller även för dagar i en ny sjukperiod. Förlängd sjukpenning kan utges för 550 dagar. Om det finns särskilda skäl får förlängd sjukpenning utges för ytterligare dagar. Förlängd sjukpenning ska utges med 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten. Förlängd sjukpenning ska även kunna utgå som s.k. förebyggande sjukpenning.

Skälen för arbetsgruppens förslag: Som framgår av avsnitt 2.2 anser arbetsgruppen att sjukpenning ska kunna betalas ut för maximalt 364 dagar inom en ramtid av 450 dagar. I de allra flesta sjukfall torde den funktionsförmåga som kan återvinnas ha återkommit inom ett år. Det finns dock sjukdomsfall när så inte är fallet. Det kan t.ex. vara sjukdomar eller skador som kräver lång-

varig medicinsk behandling och rehabilitering. Det kan också vara fall där ytterligare sjukdomar eller skador tillstöter under sjukskrivningstiden eller där medicinska insatser har dröjt.

Förlängd sjukpenning ska endast kunna utges till den som uppburit maximalt antal dagar med sjukpenning och liksom sjukpenningen kunna beviljas som hel, tre fjärdedels, halv eller en fjärdedels förmån beroende på omfattningen av arbetsförmågans nedsättning. För att förlängd sjukpenning även ska kunna utgå som s.k. förebyggande sjukpenning görs en förändring av 3 kap. 7 b § lagen (1962:381) om allmän försäkring. En försäkrad som önskar få förlängd sjukpenning ska ansöka om detta.

Förlängd sjukpenning bör inte kunna utges under obegränsad tid. Förlängd sjukpenning ska kunna utgå för 550 dagar. Med dagar menas dagar för vilka förlängd sjukpenning utbetalats oavsett omfattningen av ersättningen. Bestämmelsen gäller även vid nya sjukfall. Detta innebär att en försäkrad som efter en tids friskskrivning åter blivit sjukskriven och som redan uppburit ersättning för 364 dagar inom ramtiden, kan få förlängd sjukpenning under förutsättning att han eller hon inte redan fått sådan för 550 dagar. Den försäkrade får således inte ”nya” dagar med förlängd sjukpenning. Detta kan den försäkrade endast få om sjukperioden även innehåller dagar med sjukpenning med 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten.

Arbetsgruppen anser att förlängd sjukpenning bör kunna utgå för maximalt 550 dagar. Försäkrade som trots den långa sjukskrivningstiden inte anses ha en stadigvarande arbetsförmåga ska erbjudas service från Arbetsförmedlingen. Om särskilda skäl finns kan ytterligare dagar med förlängd sjukpenning beviljas. Exempel på sådana särskilda skäl är att en försäkrad har råkat ut för en olycka som kräver ett antal ingrepp eller när nya sjukdomstillstånd uppstått och det är sannolikt att den försäkrade ska kunna återgå i arbete. Likaså bör förlängd sjukpenning eller rehabiliteringspenning kunna beviljas ytterligare en tid om den försäkrade påbörjat en rehabilitering som med stor sannolikhet leder till att den försäkrade kan återgå i arbete därefter.

Den förlängda sjukpenningen föreslås bli 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten.

3.3.2 Övergången från sjukförsäkring till Arbetsförmedlingen

Den som uppbär förlängd sjukpenning och vars arbetsförmåga förbättrats så att han eller hon kan återgå i arbete bör aktualiseras hos Arbetsförmedlingen genom ett avstämningsmöte mellan den försäkrade, Försäkringskassan och arbetsförmedlingen.

Övergång till arbetsmarknadspolitiska åtgärder t.ex. jobb- och utvecklingsgarantin kan också bli aktuellt för den som uppburit förlängd sjukpenning under maximalt antal dagar.

3.4 Rehabiliteringspenning m.m.

Arbetsgruppens förslag: Hel rehabiliteringspenning utgör för dag det belopp som motsvarar den försäkrades sjukpenning eller förlängda sjukpenning. Hel rehabiliteringspenning till den som är arbetslös ska högst utges med 486 kronor. Ändringar av formell karaktär görs i lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL) beträffande havandeskapspenning och föräldrapenning, i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärrare beträffande smittbärrarpenning, i lag om ändring i lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård beträffande närståendepenning. Ändringarna görs för att dessa ersättningar även fortsättningsvis ska utges med 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten.

Skälen för arbetsgruppens förslag: Det finns ett antal dag ersättningar inom socialförsäkringen som har samband med sjukpenningen. De utges liksom sjukpenningen med 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten. Det gäller rehabiliter-

ingspenning, arbetsskadesjukpenning, närståendepenning havandeskapspenning, smittbärrarpenning och föräldrapenning. Av dessa utges rehabiliteringspenning och arbetsskadesjukpenning i situationer där den försäkrades egna arbetsförmåga är nedsatt på grund av sjukdom.

Arbetsgruppen anser att samma regler om ersättnings storlek och ramtid ska gälla för rehabiliteringspenning som för sjukpenning och förlängd sjukpenning. Under vissa perioder har rehabiliteringspenning betalats ut med ett högre belopp än sjukpenning. Arbetsgruppen har dock inte funnit några belägg för att detta medfört att rehabiliteringsåtgärder som minskat sjukfrånvaron kommit till stånd i större utsträckning. Om sjukpenning och rehabiliteringspenning skulle betalas ut med olika belopp skulle också onödiga gränsdragningsproblem uppstå om vilken typ av åtgärder som berättigar till högre ersättning. Den som är arbetslös kan enligt gällande regler inte få sjukpenning med högre belopp än 486 kronor per dag. Arbetsgruppen föreslår att denna begränsning också ska gälla vid rehabiliteringspenning.

Den som får sin arbetsförmåga nedsatt – och det inte rör sig om en bestående nedsättning – till följd av en arbetsskada får sjukpenning på samma sätt som vid andra sjukdomar. Det finns dock ett fåtal individer som är försäkrade genom lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring (LAF) men inte omfattas av lagen (1962:381) om allmän försäkring och därför inte kan få vanlig sjukpenning. De får i stället arbetsskadesjukpenning som utges med samma belopp som skulle ha utgetts som vanlig sjukpenning om den skadade hade kunnat få sådan. Arbetsgruppen anser att arbetsskadesjukpenningen ska betalas ut på motsvarande sätt som sjukpenning och förlängd sjukpenning för andra skador och sjukdomar. Någon ändring i LAF behöver inte göras för att åstadkomma detta.

Övriga dag ersättningar utges inte till följd av att den försäkrade är arbetsoförmögen på grund av egen sjukdom. Sambandet med sjukpenningen är mer av lagteknisk natur. För att ersättningen i dessa fall ska förbli 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten behöver vissa följdändringar göras.

3.5 Samordning med andra försäkringar

Arbetsgruppens förslag: Om den försäkrade av arbetsgivaren erhåller lön under sjukdom eller försäkringsersättning, som utges på grund av att sjukpenning enligt 4 § första stycket 3 lagen (1962:381) om allmän försäkring lämnas, för samma tid som sådan sjukpenning avser, ska denna sjukpenning minskas med det belopp som motsvarar vad den försäkrade erhåller i lön under sjukdom eller i försäkringsersättning. Till den del lönen under sjukdom eller försäkringsersättningen utges i förhållande till lön i arbete som för år räknat överstiger den högsta sjukpenninggrundande inkomsten, ska minskning dock endast ske med belopp som överstiger 75 procent av lönen i arbete.

Vid tillämpning av bestämmelserna ska ersättning som utges på grund av förmån av fri gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställs i kollektivavtal anses som lön under sjukdom från arbetsgivare.

Vad avser den sjukpenning som utges till arbetsgivaren när s.k. arbetsgivarinträde gäller ska minskning ske enligt ovan men med den skillnaden att minskning endast ska ske med det belopp som en försäkrad under sjukdom erhåller i form av lön från arbetsgivaren eller på grund av förmån av fri gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställs i kollektivavtal.

Skäl för arbetsgruppens förslag: Sedan den 1 mars 1991 gäller inom sjukpenningförsäkringen att om en person av sin arbetsgivare får lön eller ersättning från sådan fri gruppsjukförsäkring som fastställs i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer under sjukdom för samma tid som sjukpenningen avser, ska sjukpenningen minskas med det belopp som överstiger tio procent av vad personen skulle ha fått i lön om han eller hon varit i arbete. För inkomster som överstiger högsta sjukpenning-

grundande inkomst, det s.k. inkomsttaket, gäller att minskning ska ske med belopp som överstiger 90 procent av lönen.

Statsmakterna har genom den s.k. minskningsregeln infört vissa ramar som bör gälla för ersättningen inom sjukförsäkringen. De avtalslutande parterna är i och för sig inte förhindrade att avtala om högre ersättningsnivåer vid sjukdom, men om detta sker minskas sjukpenningen med ett belopp motsvarande den för mycket utgivna ersättningen. I de förarbeten (prop. 1990/91:59) som finns till den nu under drygt femton år gällande minskningsregeln sägs att denna reduktion av sjukpenningen inte innebär något ingrepp i avtalen på arbetsmarknaden och att träffade avtal sålunda är giltiga. Minskingsregeln gäller inte för privata försäkringar, t.ex. i de fall ett företag tillhandahåller individuella sjukförsäkringar.

Arbetsgruppen kan konstatera dels att Sjuk- och arbetsskadekommittén i sitt betänkande (SOU 1996:113) föreslog att minskningsregeln borde finnas kvar, dels att expertkommittén vid International Labour Office (ILO) vid ett flertal tillfällen (A AL 20460/91 och A96/4933/IS) har prövat frågan om minskningsregeln strider mot bland annat ILO:s konvention nr 98, men funnit att så inte är fallet.

Det nuvarande systemet för reduktion av sjukpenningen innebär således enligt arbetsgruppens bedömning att en sådan regel inte innebär något ingrepp i avtalen på arbetsmarknaden och att träffade avtal är giltiga även efter ikraftträdandet av eventuellt nya bestämmelser. Arbetsgruppen utgår också ifrån att parterna på arbetsmarknaden – såsom hitintills skett - anpassar avtalsbestämmelserna om förmåner under sjukdom på sådant sätt att de ryms inom de ramar som här anges.

Arbetsgruppen har vidare prövat frågan om även de privata försäkringar som finns och som kan komplettera sjukpenningförsäkringen bör ingå i det underlag som ska reducera sjukpenningen, dvs. om minskningsregeln ska tillämpas även i sådana fall. Arbetsgruppen har i sina överväganden därvid beaktat att det sannolikt är den samlade kompensationsgraden som avgör hur försäkringen fungerar, särskilt kan detta vara fallet ju längre

sjukfallet varar. Bland annat har Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) publicerat studier som visar att sjukfrånvaron ökar i de fall ersättningsnivån höjs genom kompletterande försäkringar. Arbetsgruppens slutsats är därför att samtliga försäkringsersättningar som utges för att komplettera sjukpenning som lämnas med 75 procent ska omfattas av den minskningsregel som föreslås gälla. En förutsättning är således att försäkringsersättningen avser att särskilt komplettera den förlängda sjukpenningen.

Arbetsgruppen har i detta sammanhang övervägt sannolikheten för att effekterna av en minskningsregel för försäkringar som förutsätter att statlig ersättning beviljas skulle kunna bli så begränsade att regeln skulle kunna beskrivas som verkningslös. Härvid har arbetsgruppen haft EG-rättsliga principer att beakta. En minskningsregel som utformas alltför brett riskerar att stöta sig med gemenskapsrätten genom att få oproportionerliga effekter jämfört med sitt syfte och även kunna innebära en indirekt reglering av produktutbudet. Det är arbetsgruppens bedömning att tillämpningsområdet för den föreslagna minskningsregeln överensstämmer med den EG-rättsliga regleringen av försäkringsarbetsmarknaden.

Sammantaget menar arbetsgruppen att när möjligheten att basera kompletterande försäkringar på den allmänna försäkringen bortfaller - både då det gäller att utöka det inkomstskydd som den statliga ersättningen utgör och då det gäller att utnyttja den kontroll som Försäkringskassans bedömning i det enskilda fallet utgör - så bör detta få tydliga effekter på både efterfrågan på och utbudet av kompletterande försäkringar.

Med anledning av ovanstående föreslår arbetsgruppen att den nuvarande minskningsregeln utvidgas på så sätt att när sjukpenning utges med 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten ska sjukpenningen minskas med det belopp som en försäkrad under sjukdom erhåller i form av lön från arbetsgivaren, ersättning som utges på grund av förmån av fri gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställs i kollektivavtal eller från sådan försäkringsersättning som utges på grund av och

för samma tid som sjukpenning utges med 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten. Till den del som den sammanlagda ersättningen under sjukdom överstiger den högsta sjukpenninggrundande inkomsten, dvs. 7,5 gånger prisbasbeloppet, ska minskning ske med belopp som överstiger 75 procent av ersättningen. Förslaget i denna del innebär att ändringar föreslås ske i 3 kap. 4 a § lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL).

Vad avser den sjukpenning som utges till arbetsgivaren när s.k. arbetsgivarinträde gäller ska minskning ske enligt ovan men med den skillnaden att minskning endast ska ske med det belopp som en försäkrad under sjukdom erhåller i form av lön från arbetsgivaren eller på grund av förmån av fri gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställs i kollektivavtal. Förslaget föranleder ändring i 3 kap. 16 § AFL.

4 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Arbetsgruppens förslag: De nya bestämmelserna träder i kraft den 1 juli 2008. Den s.k. minskningsregeln i 3 kap. 4 a, 10 a och 16 §§ i lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL) tillämpas dock först för tid från och med den 1 januari 2009. Äldre bestämmelser gäller dock sådana försäkringsavtal som ingåtts före ikraftträdandet och inte förnyats därefter. De nya bestämmelserna i lagen tillämpas även på ersättningsfall som pågår vid ikraftträdandet. För en försäkrad som vid ikraftträdandet inte har eller skulle ha rätt till sjukpenning till följd av bestämmelserna om maximalt antal ersättningsdagar inom ramtiden gäller dock att förlängd sjukpenning alltid kan utges för 550 dagar. Förlängd sjukpenning får utges utan ansökan av den försäkrade i pågående ersättningsfall till och med den 31 augusti 2008.

Skälen för arbetsgruppens förslag: Den nya lagen föreslås träda i kraft från och med den 1 juli 2008.

Den s.k. minskningsregeln föreslås träda i kraft den 1 januari 2009. Därigenom ges parterna möjlighet att anpassa villkoren i avtal till de nya reglerna. Äldre bestämmelser gäller dock sådana försäkringsavtal som ingåtts före ikraftträdandet och inte förnyats därefter.

De nya bestämmelserna gäller beträffande tidsgräns för sjukpenning och förlängd sjukpenning från ikraftträdandet. Detta

innebär att även dagar med sjuklön, sjukpenning och rehabiliteringspenning före ikraftträdandet beaktas för att fastställa en försäkrads rätt till sjukpenning. Dock ska en försäkrad inte kunna få reducerat antal dagar med förlängd sjukpenning till följd av ersättningsdagar före den 1 juli 2008. En försäkrad som uppburit sjukpenning under maximalt antal dagar ska fram till och med den 31 augusti 2008 kunna tillerkännas förlängd sjukpenning utan ansökan. Ansökan ska inte heller behöva lämnas senare i dessa sjukperioder. Förutsättningen är givetvis att den försäkrades arbetsförmåga är nedsatt med minst en fjärdedel.

En försäkrad som önskar att sjukpenning ska utbetalas under fler än 364 dagar under ramtiden måste dock ansöka om detta.

5 Konsekvenser av förslagen

5.1 Ekonomiska konsekvenser

Personer som uppburit sjukpenning för 364 dagar inom en ramtid av 450 dagar efter ansökan ska kunna erhålla en ny förmån, förlängd sjukpenning. Förlängd sjukpenning ska kunna betalas ut för 550 dagar. I undantagsfall ska ytterligare dagar kunna beviljas. Detta förväntas medföra att utgifterna för sjukpenning minskar med ca 600 miljoner kronor.

5.2 Administrativa konsekvenser

Förslaget medför endast marginella effekter för Försäkringskassans administration. Den försäkrade ska ansöka om förlängd sjukpenning. Den försäkrade kan även ansöka om att erhålla sjukpenning motsvarande 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten efter 364 dagar. Arbetsgruppen bedömer dock att detta endast leder till marginella kostnadsökningar för Försäkringskassan.

5.3 Konsekvenser för kommunsektorn

Effekterna av förslaget kan innebära att kommunernas kostnader för försörjningsstöd ökar, men det är svårt att uppskatta effek-

ten. Eftersom förslaget innebär en ändring i transfereringssystemet ska inte finansieringsprincipen tillämpas.

6 Författningskommentar

I de bestämmelser, som arbetsgruppen föreslår ändringar i, har genomgående ordet ”skall” bytts ut mot ”ska”. Dessa ändringar överensstämmer med gällande riktlinjer för författningsskrivning.

6.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

3 kap.

4 §

Ändringen i *första stycket 2* innebär att antalet dagar med hel sjukpenning om 80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365, begränsas till 364 dagar i en sammanhängande sjukperiod. Begränsningen till 364 dagar gäller oavsett om den försäkrade för dessa dagar uppbär hel, tre fjärdedels, halv, eller en fjärdedels sjukpenning. Att den försäkrade endast uppbär exempelvis halv sjukpenning innebär således inte att han eller hon har rätt till sjukpenning enligt första stycket 2 för fler än 364 dagar.

Första stycket 3 är ny. När den försäkrade har haft en sammanhängande sjukperiod om 365 dagar (varav en dag är karensdag) utgör sjukpenningen för de därpå följande 550 dagarna 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365.

Första stycket 4 är ny. När den försäkrade har uppburit sjukpenning för 914 dagar i en sammanhängande sjukperiod har han eller hon normalt inte rätt till ytterligare sjukpenning. Observera dock att sjukpenning i vissa fall kan utges enligt tredje eller fjärde stycket.

Delar av nuvarande första stycket 2 har flyttats över till ett nytt *andra stycke*.

Tredje stycket är nytt. Om den försäkrade har haft flera sjukperioder under en ramtid som omfattar de 450 närmast föregående dagarna, kan hel sjukpenning enligt första stycket 2 (80 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365) utges för sammanlagt 364 dagar. Ramtiden utgörs av de 450 dagar som vid varje tillfälle närmast föregår den dag för vilken rätten till sjukpenning ska prövas. Vid ramtidsberäkningen ska dagar då den försäkrade har uppburit sjukpenning enligt första stycket 3, rehabiliteringspenning eller sjuklön under sådan sjuklöneperiod som avses i femte stycket likställas med dagar med sjukpenning enligt första stycket 2. Om den försäkrade har uppburit nämnda ersättningar för sammanlagt 364 dagar under ramtiden, måste således så lång tid förflyta utan att den försäkrade uppbär någon av de nämnda ersättningarna, så att en ny ramtidsberäkning medger att sjukpenning enligt första stycket 2 åter kan utges. Om det finns särskilda skäl får sjukpenning utges enligt första stycket 2, trots att den försäkrade redan har uppburit sådan sjukpenning för maximalt antal dagar under ramtiden. I avsnitt 3.2 ges exempel på vad som kan utgöra sådana särskilda skäl. För att sjukpenning enligt första stycket 2 ska kunna utges i dessa fall krävs dock en ansökan av den försäkrade.

Fjärde stycket är nytt. Om sjukpenning enligt första stycket 2 inte kan utges, får sjukpenning i stället utges enligt första stycket 3 (75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365). För att uppbära sjukpenning enligt första stycket 3 krävs dock att den försäkrade ansöker om detta. Att den försäkrade inte har rätt till sjukpenning enligt första stycket 2 kan bero på att han eller hon redan har uppburit sådan

sjukpenning för 364 dagar under en sammanhängande sjukperiod, eller att han eller hon har haft flera sjukperioder under ramtiden (450 dagar) och därvid uppburit sjukpenning enligt första stycket 2 för sammanlagt 364 dagar. En försäkrad, som insjuknar och vid sjukperiodens början inte har rätt till sjukpenning enligt första stycket 2, får beviljas sjukpenning enligt första stycket 3 under förutsättning att sådan sjukpenning inte redan har utgivits för 550 dagar. Om det finns särskilda skäl får sjukpenning enligt första stycket 3 utges trots att den försäkrade redan har uppburit sådan sjukpenning för maximalt antal dagar. I avsnitt 3.3.1 ges exempel på vad som kan utgöra sådana särskilda skäl.

4 a §

Ändringen i *första stycket* är endast redaktionell.

Andra stycket är nytt. Om den försäkrade av arbetsgivaren erhåller lön under sjukdom eller försäkringsersättning, som utges på grund av att sjukpenning enligt 3 kap. 4 § första stycket 3 lämnas, för samma tid som sådan sjukpenning avser, ska denna sjukpenning minskas med det belopp som motsvarar vad den försäkrade erhåller i lön under sjukdom eller i försäkringsersättning. Detta innebär att minskning av sjukpenningen ska göras med samma belopp som utges av arbetsgivaren eller i försäkringsersättning. Minskningen av sjukpenningen ska göras även om ersättningen utges från en privat sjukförsäkring som den försäkrade har tecknat. En förutsättning för minskning av sjukpenningen är dock att försäkringsersättningen utges som ett komplement till den aktuella sjukpenningen. När det gäller lön under sjukdom eller försäkringsersättning som utges i förhållande till lön i arbete, som för år räknat överstiger den högsta sjukpenninggrundande inkomst som kan beräknas enligt 3 kap. 2 §, ska sjukpenning enligt 3 kap. 4 § första stycket 3 minskas enligt samma princip som enligt första stycket denna paragraf. Minskning enligt andra stycket ska emellertid göras med det belopp som överstiger 75 procent av lönen i arbete.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att ersättning, som utges på grund av fri gruppsjukförsäkring enligt grunder som fastställs i kollektivavtal, ska anses som lön under sjukdom från arbetsgivare även vid minskning av sjukpenning enligt det nya andra stycket.

4 b §

Ändringen i *första stycket* är en följdändring till ändringarna i 3 kap. 4 och 10 a §§. Sjukpenning enligt vad som anges i 3 kap. 4 § första stycket 3 respektive 10 a § första stycket 3 (75 procent) kan således i vissa fall komma att utgå för dag som avses i 3 kap. 4 § första stycket 1 respektive 10 a § första stycket 1.

7 b §

Ändringen i *tredje stycket* är en följdändring till ändringarna i 3 kap. 4 och 10 a §§. Sjukpenning enligt vad som anges i 3 kap. 4 § första stycket 3 respektive 10 a § första stycket 3 (75 procent) kan således i vissa fall komma att utgå för dag som avses i 3 kap. 4 § första stycket 1 respektive 10 a § första stycket 1.

9 §

Det nuvarande fjärde stycket tas bort. Det belopp med vilket havandeskapspenning ska utges framgår nu av 3 kap. 9 a § tredje stycket.

9 a §

Ändringen i *tredje stycket* är nödvändig för att havandeskapspenning, såsom enligt nuvarande bestämmelser, alltid ska utges med 80 procent vid en tillämpning av de föreslagna bestämmelserna i 3 kap. 4 eller 10 a §§.

10 a §

Se kommentaren till 3 kap. 4 § i tillämpliga delar. Observera dock att styckeindelningen inte är helt överensstämmande.

Ändringarna i *sjunde stycket* utgör följdändringar till ändringarna i andra och tredje styckena. Sjukpenning enligt vad som anges i första stycket 3 (75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten) kan således i vissa fall komma att utgå för dag som avses i första stycket 1.

16 §

Ändringarna i *sjätte stycket* görs som en konsekvens av de föreslagna ändringarna i 3 kap. 4 a §.

4 kap.

6 §

Tillägget i *fjärde stycket* är, till följd av ändringarna i 3 kap. 4 §, nödvändigt för att hel föräldrapenning, såsom i dag, alltid ska utges med 80 procent av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365.

14 §

Ändringen i *andra stycket* är en följdändring till ändringarna i 3 kap. 10 a §.

22 kap.

8 §

Ändringarna innebär att rehabiliteringspenningen alltid kommer att motsvara den försäkrades sjukpenning enligt 3 kap. 4 §. Detta innebär att hel rehabiliteringspenning även i vissa fall kan komma att motsvara den försäkrades sjukpenning enligt 3 kap. 4 § första stycket 3 och då utgöra 75 procent av den sjukpenninggrundande inkomsten, delad med 365. Vidare kan hel rehabiliteringsersättning för försäkrad som är arbetslös utges med högst det belopp som framgår vid en tillämpning av 3 kap. 4 § andra stycket.

6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare

4 §

Ändringarna i *första och andra styckena* är nödvändiga för att smittbärarpenning, såsom i dag, alltid ska utges med 80 procent vid en tillämpning av de föreslagna bestämmelserna i 3 kap. 4 eller 10 a §§.

6.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård

5 §

Ändringen är nödvändig för att ersättning, såsom i dag, alltid ska utges med 80 procent vid en tillämpning av de föreslagna bestämmelserna i 3 kap. 4 eller 10 a §§.